

§ 45 Behovsstyrda tjänster i Svenska kyrkan

ELSA CHRISTERSSON:

Ordförande, kyrkomötesdeltagare! Det här är nästan en fortsättning av den diskussion som vi hade om musiker. Till en del handlar det om tilliten till den lokala organisationen. Jag är en vanlig, troende person med vana att gå i gudstjänsten klockan 11 på söndagarna och har hamnat i kyrkopolitiken av sådana där tillfälligheter som livet ibland består av. Jag har då kommit med i kyrkomöte, kyrkoråd och begravningsutskott.

I mitt yrkesverksamma liv har jag sysslat mest med organisationsutveckling. Det är mycket i kyrkan som man kan bli lite förvånad över, bland annat de saker som jag nu har motionerat om i motion 2017:3. Innan kyrkorådet gör sin bedömning av vilka personalkategorier som behövs för att den verksamhet man vill ha ska bli effektiv och ge det mesta möjliga åt medlemmarna, måste de prästtjänster tillsättas som stiftet beslutat. Detta stiftets beslut kan inte ändras utan stort och effektivt arbete. Utskottet anför att detta var en förutsättning för att prästerna skulle vara anställda av församlingarna i stället för av stiftet. Jag tycker att det pratas väldigt mycket om att församlingarna är navet, att församlingarna är det grundläggande inom kyrkan. Då måste man ju också tilltro församlingarna, dels att ha en bra verksamhet och dels att församlingarna själva kan bedöma vilken typ av tjänst man skulle vilja ha.

En annan sak är att det finns två vigda tjänster inom Svenska kyrkan. Diakonen kan inte utföra alla tjänster. Utskottet anför att uppdraget som diakon har en karitativ roll, vilket bland annat skulle betyda att man har att göra kärlekens gärningar, särskilt mot utsatta människor. På något sätt tycker jag att det är det som alla kristna människor egentligen skulle ha som motto för sitt liv och då inte att det skulle utestänga på något vis. Jag vet inte riktigt. Nu tappar ju Svenska kyrkan medlemmar som många har nämnt här. Jag tycker också man behöver uppmärksamma, att det sker ett imponerande förnyelsearbete inom alla sektorer i Svenska kyrkan. Också Svenska kyrkans röst hörs på ett för mig väldigt glädjande sätt i den allmänna debatten just nu.

Jag yrkar bifall till min motion 2017:3.

MATTIAS ROSENQUIST:

Ordförande! Utskottet har arbetat med Elsas motion 2017:3 om behovsstyrda tjänster i Svenska kyrkan och konstaterar, att det finns all anledning att vara flexibel i församlinglivet och i arbetet på alla sätt men känner också att det finns en sådan stor möjlighet redan idag. Vi talar om, när det gäller prästtjänsten som du nämnde, att det finns en minimigräns för hur många tjänster ett pastorat behöver och vi ser ingen anledning till att man ska ändra det. Vi tycker att det är viktigt, och framför allt känns det också så, att vi inte ska börja blanda ihop de olika uppdragen som präst och diakon och biskop har. Det är viktigt, att man på något sätt vet vad det uppdrag som man själv är vigd till faktiskt innehåller. Vi tror därför att det helt enkelt blir svårt att få ihop det hela. Vi stöder oss givetvis ganska tungt mot Läro-nämndens yttrande som vi tycker är klargörande, nämligen att det är viktigt att man ser till att är man vigd till exempel till diakon så är man vigd till diakon, och är man vigd till präst så är man vigd till präst.

Så tänker vi och därför yrkar jag bifall på utskottets förslag att avslå båda attsatserna i motion 2017:3, som Elsa har lämnat in.

Måndagen den 20 november 2017

Anföranden

ELSA CHRISTERSSON (REPLIK):

Jag vill bara påpeka, att det är två förslag här. Det ena gällde att antalet präster som stiftet har bestämt ska kunna ändras. Det andra hade inte alls med det att göra, utan det gällde arbetsuppgifterna för diakonerna.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 112.